

LXXVI.

Forslag til Lov

om

Grundstigningsskyld til Kommunen.

(Forelagt i Folketinget den 27. November 1928 af *Holdgaard, Dahlgaard, Niels Frederiksen, P. Munch og Povlsen*).

§ 1.

Enhver Ejendom eller Del af en Ejendom, der ikke svarer Grundrente til Stat eller Kommune i Medfør af Lov Nr. 557 af 4. Oktober 1919 om Vilkaar for Bortsalg af Jorder i offentligt Eje, skal fremtidig fra 1. Januar 1929 at regne svare Grundstigningsskyld til den Kommune, hvori Ejendommen er beliggende. De nærmere Regler fastsættes i en af Kommunen udfærdiget Vedtægt. Grundstigningsskylden ydes som en periodevis fastsat halvaarlig Afgift af det Beløb, hvormed den afgiftspligtige Grundværdi, jfr. Lov Nr. 352 af 7. August 1922, overstiger den for Ejendommen eller vedkommende Del af Ejendommen pr. 1. Januar 1927 eller ved Omvurdering pr. 1. Januar 1928 ansatte afgiftspligtige Grundværdi.

§ 2.

Grundstigningsskylden udredes med samme Procent som Grundrenten i Medfør af Lov om Vilkaar for Bortsalg af Jorder i offentligt Eje; dog skal Grundstigningsskylden i den indeværende og den følgende Vurderingsperiode indtil 1937 kun udredes med $1\frac{1}{2}$ pCt., derefter forhøjes den i hver følgende femaarige Vurderingsperiode med 1 pCt., indtil den naar sit fulde Beløb.

§ 3.

Udstykses en Ejendom, vil den for Ejendommen pr. 1. Januar 1927 eller ved Omvurdering pr. 1. Januar 1928 ansatte afgiftspligtige Grundværdi til Beregning af Ejendommens Grundværdistigning være at fordele mellem de forskellige Parceller af Ejendommen. Fordelingen foretages af Vurderingsmyndighederne i Henhold til Lov af 7. August 1922 og sker efter Forholdet mellem de enkelte Parcellers Grundværdi paa det Tidspunkt, da Udstykningen finder Sted.